

Farsang farka a kesztölci szlovákoknál

Kesztölcön a farsang vége – a farka – három napig tartott. Vasárnap kezdődött és húshagyó kedden este ért véget a következő módon: A lányok és legények fél tízenegykor befejezték a táncot és a nagybögőt az asztalra tették. Mindannyian körbeállták és elkezdték a bögőt siratni. Az egyik fiatal, aki a béresek közt az első volt, előénekel, a többiek a refrént énekeltek minden versszak után. A lányok sírtak, de csak úgy, látszatra, mókából. Az ének a következő volt:

Szomorú órának
nézünk most elébe
drága nagybögőnk
életének vége

Itt fekszel előttünk,
mint egy darab fa
a dobos azt mondja,
így van ez megírva

Holdoklasz, haldoklasz
de lelked hova száll,
Péter nem fogad be már
te jómadár

Olyan voltál nekünk,
mint legjobb barátunk
szeretőnkől is
hamarabb megválnék

Már indul a sírba,
nem akar ez élni
mielőtt temetnénk
adjunk neki inni

Az első legény úgy tesz, mintha megszentelné borral a nagybögőt.

Szép keztölci lányok
ne ríjjatok
inkább a legénnyel
jól bánjatok

Tőletek búcsúszom
jó barátaim
veletek mulattam,
veletek berúgtam

Ti is vénasszonyok
halkan sírjatok,
mert sok öreg özvegy
jár még utánatok

Titeket is lumpok,
az isten megáldjon
egy liter pálinka,
ez a hagyatékom

Nyugodjál békében
drága nagybögő
álmodnak vége lesz
ha a Húsvét eljő

Amikor már elsiratták a bögőt, az első legény és annak a barátja, mint a pap és a rektor, így folytatták:

1. legény
Dolóres, dolóres
az ördög megtanít rá,
mi a móres

2. legény
Ó, te drága bögő,
táncolt melletted az összes
léhűtő

1. legény
Tegnap még a térdedet fogtam
ma kiterítve fekszel, halottan

2. legény
Tegnap az arcodat simogattam,
ma gyertya ég ágyadnak sarkában

1. legény
Ha a pálinkát nem vedelted volna
a mi kezünkön sem a kereszt lógna

2. legény
De mert a pálinkát vedelted
hozzuk hát neked a keresztet

Dolóres, dolóres
megtanít rá az ördög,
mi a móres

Végül a lányok a következő dalt énekeltek:

A mi szériünk mögött
egy nagy láp valék
fekete szemű Jancsi
abba beleesék

Mikor beleesett,
az égre felkiáltott,
drága barátaim,
én most elbűjdosom

Elbűjtam, elbűjtam
gyors patak medrében,
drága jó kedvesem,
nyújtsd a kezéd értem

Ó nyújtogatta,
sírva modogatta,
miért fürödtél, miért fürödtél
ilyen gyors patakban

Mikor ezt elénekeltek, a farsangnak vége lett, mindenki hazament.

Tóth Mária fordítása

Štefan Lami (Lami István): *Výročné zvyky a ľudové hry (Ünnepi hagyományok és népi játékok)*, – Tankönyvkiadó 1984. Budapest, című könyvéből.

(Adatközlő: Bartolomej Mincér 54 éves.
Kesztölc, 1980 – Komárom megye)